

Šogad "Baptistu Vēstnesis" aicina kopīgi lasīt Jauno Derību, iepazīstot un pārdomājot tā saucamās "cits citam" un "viens otram" pavēles. Jēzus un Jaunās Derības autori tajās ietvēruši Dieva norādījumus kristiešu attiecībām draudzē un uzvedībai plašākā sabiedrībā. Arī rudenī katru mēnesi pārdomāsim vienu pavēli.

Iedrošinājums

"Sarauj, Latvija!" turpina skanēt uzmundrinājumi Latvijas basketbola izlasei Eiropas čempionātā. "Nebaidies, tev viss izdosies, mīļumiņ!" vecāki stiprina savus lielos un mazos skolā gājējus 1. septembrī. "Jēzus ir uzticams, nezaudē ticību!" bieži vien ir labākais, ko kristietis kristietim var teikt grūtību un pārbaudījumu brīžos.

Šie un daudzi citi ir iedrošinājuma vārdi, bez kuriem mūsu dzīve būtu daudz grūtāka. Ja kāds teiktu: "Mani neviens nekad nav iedrošinājis!" un "Es varu iztikt bez tiem liekvārdiem!", tad par nožēlu tāds cilvēks būtu dzīvojis ļoti skarbā vidē vai būtu ar ļoti sliktu atmiņu. Padomā par sevi – kādi ir nesenašie iedrošinājuma vārdi, ko tu pats esi teicis vai ko esi saņēmis? ... Atcerējies?

Pirms pāris gadiem Karostas parkā, blakus mūsu mājām izveidojām futbola laukumu bērniem. Tagad bieži pie mūsu durvīm atskan zvans. Apskatos – tur bariņš bērnu. "Vai jūs varētu, lūdzu, iedot padzerties?" Protams! Lieliem malkiem puīši dzer vēso ūdeni. "Hhēēē!" atskan atvieglota uzelpa un viņu sejā atmirz smails. "... Vai varētu vēl vienu?"

Iedrošinājuma vārdi īstajā brīdī ir kā glāze atspirdzinoša ūdens.

Apustulis Pāvils kopā ar Silvānu un Timoteju raksta jaunajiem ticīgajiem Tesalonīkē: "Tādēļ iedrošiniet viens otru un stipriniet cits citu, kā jūs to jau darāt!" (1. Tes. 5:11) Kāpēc Pāvils raksta šos vārdus? Apmēram mūsu ēras 50. gadā, kad Pāvils devās savā otrajā misijas ceļojumā, viņš iegriezās Tesalonīkē. Tā bija Romas impērijas Maķedonijas apgabala galvaspilsēta, viena no nozīmīgākajām pilsētām Grieķijas teritorijā. Tajā atradās liela osta un bāzējās Romas impērijas karavīru garnizons. Kā Lūka raksta Apustuļu darbos, Tesalonīkē bija jūdu sinagoga. Atrodoties tur, Pāvils "trīs sabatus pēc kārtas pārrunāja ar viņiem vietas no Rakstiem, atklādams un pierādīdams, ka Kristum tiešām bija jācieš un jāuzceļas no mirušajiem un ka šis ir Kristus – Jēzus, ..." (Ap. d. 17:1-3) Daži jūdi, uz klausot Pāvila vēsti, tika pārliecināti, tāpat arī liels pulks dievbijīgu grieķu un ne mazums dižciltīgu sieviešu (4. pants). Šie cilvēki bija pirmā tesalonīkiešu draudze. Diemžēl Pāvils šeit nevarēja uzturēties ilgāk par trīs nedēļām, jo naidīgi noskaņoti jūdi radīja nemierus un meklēja veidus, kā fiziski izrēķināties ar viņu un jaunatgrieztajiem. Tāpēc naktī jaunie kristieši slepeni izveda Pāvilu no pilsētas un aizsūtīja uz citu pilsētu – Beroju (Ap. d. 17:5-10).

Tesalonīkē vajāšanas nebeidzās arī tad, kad Pāvils devās prom un turpināja savu misijas ceļojumu. Tālāk 1. vēstulē tesalonīkiešiem Pāvils raksta par šīs draudzes likteni: "Jūs, brāļi, esat kļuvuši līdzinieki tām Dieva draudzēm Jēzū Kristū, kas ir Jūdejā, jo jūs no saviem tautiešiem cietāt tāpat kā viņi no jūdiem, kas nogalināja Kungu Jēzu un praviešus un neganti vajāja arī mūs." (1. Tes. 2:14) Pāvils pārdzīvo par viņiem un nespēj sēdēt rokas klēpī salicis: "Tādēļ arī es, vairs nespēdams ilgāk gaidīt, nosūtīju Timoteju, lai pārliecinātos par jūsu ticību. Mani māca bažas, vai tik kārdinātājs nav jūs kārdinājis un mūsu pūles nebūs bijušas veltas." (3:5)

Pāvils ne vien turp sūta uzticamo Timoteju, bet arī cenšas iedrošināt un stiprināt tesalonīkiešus ar savu vēstuli palīdzību. Tas, visticamāk, notiek laikā no 51.-53. gadam, tāpat tikai dažus gadus pēc tam, kad ticības sēkla tika sēta Tesalonīkē iedzīvotāju vidū. Pāvils vairākkārt vēlas doties pie šīs draudzes, tomēr viņš nevar, jo "sātans lika mums šķēršļus" (1. Tes. 2:18b). Tie ir grūti laiki gan garīgā, gan politiskā ziņā, un Pāvils nekādi nevar ierasties pie viņiem pats. Tāpēc viņš mudina viņus – iedrošiniet viens otru un stipriniet cits citu!

Labs mācītājs, visticamāk, domā par tevi un citiem draudzes locekļiem savā ikdienā. Tomēr viņš nevar vienmēr būt tev blakus. Tāpēc **mums katram jākļūst par iedrošinātāju un stiprinātāju** ticībā mūsu brāļiem un māsām. Vārds "iedrošiniet" (grieķu val. *parakaleō*) ir līdzīgs tam, kas Bībelē lietots, lai apzīmētu Svētā Gara

Iedrošiniet viens otru
un stipriniet cits citu.

1. Tesalonīkiešiem 5:11

darbu un pastāvīgo klātbūtni. Un vārds "stipriniet" (grieķu val. *oikodomeō*) tiek lietots, lai apzīmētu mājas celšanu.

Reizēm sāpīgi dzirdēt, kad divi kristieši sarunājas par visu, tikai ne ticību. Šovasar es satiku kādu ticības brāli, kam bija ļoti liela nozīme mana ticības ceļa sākumā. Mēs lieliski pavadījām kopā vairākas stundas, bet tā arī nepaveicām viens otram: kā tev iet attiecībās ar Jēzu? Man ir kauns un nožēla par sevi. Šis vienkāršais jautājums var aizsākt ļoti dziļu sarunu, kas svētītu gan tevi, gan otru cilvēku. Nevajag baidīties (1. Tes. 5:14), ka *izskatīsies* garīgs, kristīgs vai evaņģēlisks. Tā vietā mums vajadzētu būties no netiklības un kaisles (4:3-5), viltus un savtīguma (4:6), kā arī no garīgas snaudošības (5:6-8). Kad sarunas biedrs saka: "Paldies, tavi vārdi un piemērs mani iedrošina!", tad saproti, ka esi viņam vai viņai par svētību. **Pamēģini un uzdod šonedēļ jautājumu par attiecībām ar Jēzu kādam ticības brālim vai māsai!**

Kurš un ko iegūst no iedrošināšanas un stiprināšanas? Mēs esam pieraduši domāt, ka viens parasti ir iedrošinātājs un otrs ir tas, kurš saņem iedrošinājumu. Bet Bībele mūs pārsteidz, jo izrādās, ka ieguvums ir lielāks, nekā domājam. Pāvils uz Tesalonīki sūtīja Timoteju, lai "viņš stiprinātu jūs ticībā un uzmundrinātu, tā ka lai neviens nekļūtu svārstīgs šajās ciešanās." (1. Tes. 3:2-3a) Timotejs atgriezās pie sava skolotāja, izpildījis uzdevumu. Tad Pāvils atkal raksta tesalonīkiešiem: "Tā nu visās mūsu ciešanās un spaidos jūs, brāļi, esat mūs iedrošinājuši ar savu ticību. Jo nu mēs patiesi dzīvosim, ja vien jūs pastāvēsiet Kungā." (3:7-8) Ja tā var teikt, tad – dots devējam atdodas. Pāvils, gādājot par to, lai tesalonīkieši tiktu iedrošināti un viņu ticība stiprināta, pats saņēma iedrošinājumu, uzzinot par viņu ticību Kristum grūtajos apstākļos. Varbūt šis princips noder arī tev: brīžos, kad dzīves apstākļi tevi apgrūtinā, iedrošini kādu cilvēku – un varbūt pats saņemsi spēku un iedrošinājumu.

Mēs varam iedrošināt sportistus sasniegt labākus rezultātus un skolniekus – labāk mācīties un nebaidīties no jauniem izaicinājumiem. Taču visvērtīgākais ir **iedrošināt un stiprināt citam citu ticēt Kristum un turpināt sekot Viņam visdažādākajos dzīves apstākļos**. Dievs "mūs nav nolīcis dumsībai, bet gan lai mēs iegūtu pestīšanu ar mūsu Kungu Jēzu Kristu, kas miris par mums, lai mēs – dzīvi vai miruši – dzīvotu līdz ar viņu. Tādēļ iedrošiniet viens otru un stipriniet cits citu, kā jūs to jau darāt!" (1. Tes. 5:9-11)

Mārcis Dejus

Sludinātājs, draudzes dibinātājs Karostā